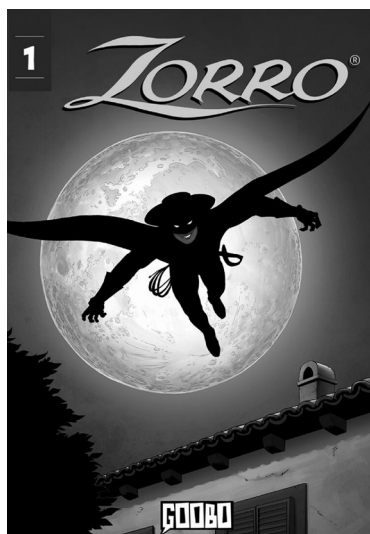

A magyar változat munkatársai

A hazai képregényesek növekvő önbizalmát jelezheti, hogy idén többen is világhírű történetek feldolgozásával tették próbára magukat. A vállalkozások tétje nem kicsi: a Tólosi András író, Vári Tamás rajzoló és Vadas Máté színező közös munkájaként készülő *Zorro* országos terjesztésbe kerülve található meg a közönségét, Varga Tominak – a szerző következetesen becenevén hivatkozik magára – *Az operaház fantomjából* készített, vadonatúj adaptációja pedig a hosszabb terjedelmű, önálló mű végigrajzolásának feladatát róttá az alkotóra.

A legnagyobb dicséret, amit a magyar *Zorro* kaphat, hogy egy az egyben megjelenhetne az amerikai piacon is, senki nem orrontana kelet-európai készítőket. Az éppen száz évvel ezelőtt, Johnston McCully ponnyavaregény-sorozatában színrelépő figura Tarzannal vagy a Vörös Pimpernellet egyetemben a szuperhősök fontos előképe volt – a dúsgazdag fiatalember és éjjeli alteregójának kettőse, na meg persze a sötét jelmez miatt elsősorban Batman alakjára gyakorolt alapvető hatást. Ahogy a Douglas Fairbanks,

Guy Williams vagy Antonio Banderas főszereplésével készült filmekből emlékeztünk rá, Zorro története a mexikói befolyás alatt álló Kaliforniában játszódik, abban az időszakban, amikor a különféle hadseregek és hűbérurak által sanyargatott helyiek nem bízhattak a hatóságok igazságszolgáltatásában, hatóságok ugyanis nem nagyon voltak. Az első füzet alapján Tólosi megbízhatóan meséli újra a klasszikus, de újrafelfedezésre érdemes sztorit, miközben apró változtatásokat is eszközöl az alanyagon. Don Diego de la Vega némának megismert inasa, Bernardo ezúttal szószátyár jóbarát, ami nem meglepő annak fényében, hogy Tólosi első saját sorozatának, a *Charax*nak is egy gyorsbeszédű csiga volt a legemlékezetesebb mellékkarakter. Vári rajzai korrektek, mindössze a kompozíciókat lenne érdemes dinamikusabbá tenni, egy-egy jelenetben ugyanis a panelek elrendezése fékezi a cselekmény iramát. E cikk megjelenésekor már a második füzet is az újságosokhoz kerül, és okkal lehetünk kíváncsiak a folytatásra.

Eredetileg Vári Tomi is folytatásokban készítette el *Az operaház fantomja* adaptációját, csak ő az interneten publikálta az anyagot, angol nyelven. A szerző Amerikában, a híres Kubert Schoolban tanult képregénykészítést, majd színezőként kezdett el dolgozni, például a *Tini Nindzsa Teknőcökön*. Első saját képregényével az eredeti Gaston Leroux-regény előtt akarta leróni a tiszteletét, és munkája valóban a klasszikus magyar adaptációs képregényeket idézi a tekintetben, hogy szorosán követi a for-

KOSKA ZOLTÁN – LÉNÁRD LÁSZLÓ, 2019.

rásművet, dramaturgiájában és rajzi stílusában is inkább konzervatív. A változatos plánozás és a színhatások mindvégig izgalmassá teszik az amúgy is pergő cselekményt, az alakok – különösen a hősnő – viszont nem elég szabályosak, „szépek” egy ilyen realista stílusú adaptációhoz. Az újabb, giccses feldolgozások után mégis jólesik ezt a horrorhoz közelebb álló *Fantom*-változatot lapozgatni.

Tólosi András – Vári Tamás – Vadas Máté: Zorro 1. Színes, irkatúzott, 32 oldal. Kiadó: GooBo.

Varga Tomi: Az Operaház Fantomja. Színes, puhafedeles, 112 oldal. Szerzői kiadás.

MÉG EGY KIS HORROR

Nem adaptációról van szó, de napestig lehetne sorolni *A kisfiú és a szellembohóc* előképeit. László Márk diplomamunkaként készített képregénye sokkal tartozik a Homokember-történettől Mike Mignola művein át a *Gyerektévé*-filmekig számos rém-

mesének, legtöbbet mégis az ötvenes évekbeli amerikai horrorképregényeknek köszönhető. A *Tales from the Crypt* és társsorozatának világát idézi a narrációs keret és az elbeszélőnek a halálesetekhez fűzött, fekete humorú kommentárja is. A finoman és aprólékosan kidolgozott, egyszerre lúdbőröztető és kedves rajzokon végül mégis több bomlik ki afféle tét nélküli zsáneryakorlatnál. László a melankolikusra hangolt befejezéssel kiemeli munkáját a vérben tapicskoló műfaji hagyományból, és a szubjektív érzékelés tartományai felé nyitja meg, illetve szerzői ars poeticába fordítja a csodaszépen muzsikáló bohóc történetét, akinek szó szerint a színpadon szakad meg a nagy szíve.

László Márk: A kisfiú és a szellembohóc. Fekete-fehér, puhafedeles, 40 oldal. Kiadó: Szépirodalmi Fügyelő Alapítvány.

KRÁNICZ BENCE